๔(๑) **โรงผลิตน้ำอัดลม(บี้หลิด)**

ย (มห.ภูเก็จ 2347)

ย

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ส่วนประกอบที่สำคัญของน้ำโซดาและอัดลม คือน้ำและก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ผสมกันในอัตราส่วนที่เหมาะสมภายใต้ความกดดันสูง จะเป็นน้ำโซดาย หากผสมน้ำตาลที่ละลายเป็นน้ำรวมกับเชื้อน้ำหอมที่มีกลิ่นและสีต่าง ๆ จะเป็นน้ำอัดลม เช่น สีแดงเป็นกลิ่นสละ และกลิ่นกุหลาบย สีใสเป็นกลิ่นโซดาย ย สีส้มรสส้ม สีเขียวรสมะนาวย สีดำรสซาซีย สีเหลืองรสสับปะรด

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ขวดที่บรรจุในระยะเริ่มแรก เป็นขวดมีลูกแก้วปิดแทนฝาจีบย ความดันของน้ำอัดลมจะดันลูกแก้วขึ้นติดกับยางที่ปากขวดย น้ำอัดลมจะคงความซ่าอยู่ต่อไปจนกว่าจะกดลูกแก้วลง ความดันภายในขวดจะลดลงย ลูกแก้วจะตกไปค้างอยู่ที่คอขวดย ย ทางโรงงานจะนำขวดไปบรรจุน้ำอัดลมใหม่ย ลูกแก้วจะถูกลมดันไปติดที่ปากขวดดังเดิมย โรงงานจึงใช้ขวดหมุนเวียนไปย แต่การทำความสะอาดขวดในลักษณะที่มีลูกแก้วเช่นนี้ ไม่สะดวกในการทำความสะอาดย โรงงานบ่านอยู่หลองจึงเลิกใช้ขวดแบบลูกแก้ว

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย โรงงานผลิตน้ำอัดลมเกิดขึ้นแห่งแรกโดยนายเพ็กโพ้ย ต.เจริญ ก่อน พ.ศ.๒๔๔๖ เพราะในปีนี้ได้โอนกิจการให้นายซิมเปี้ยย โสดาบรรลุ ดำเนินกิจการใช้ชื่อโ บ่านอยู่หลองโ โรงงานอยู่ที่ ๑๓๒ ถนนเยาวราชตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมืองภูเก็ตย เมื่อผู้บริโภคนิยมน้ำอัดลม จึงมีโรงงานผลิตน้ำอัดลมดำเนินการเพิ่มขึ้นถึงปี พ.ศ.๒๕๐๐ มีโรงงานน้ำอัดลม ๔ โรง คือ โรงงานบ่านอยู่หลองย โรงงานเกียรติสินธุ์ อยู่ที่ ๗๖ ถนนระนอง ตำบลตลาดเหนือย โรงงานแสงไทย อยู่ที่เดียวกับโรงงานเกียรติสินธุ์ย และโรงงานภูเก็ตโซดา อยู่ที่ถนนเยาวราช ตำบลตลาดใหญ่

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ในการดำเนินงานผลิตน้ำโซดาและน้ำอัดลมย มีหน่วยงานจากกระทรวงสาธารณสุข คือคณะกรรมการอาหารและยา ได้จัดให้ทุกโรงงานผลิตโซดาในจังหวัดภูเก็ตเป็นโรงงานเท่ากับโรงงานขนาดใหญ่ได้กลายเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้โรงงานผลิตน้ำอัดลมเลิกล้มกิจการ และสิ้นสุดการผลิตในปี พ.ศ.๒๕๓๓ ย